

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Fatimskej Panny Márie Vranov nad Topľou

Ročník XI./2018

Číslo 12

14. FEBRUÁR NIE JE LEN

o VALENTÍNOVI

Zo zamyslenia arcibiskupa Cyrila Vasíla SJ, sekretára Kongregácie pre východné cirkvi k sviatku sv. Cyrila a Metoda, ktorý sa v univerzálnej Cirkvi slávi 14. februára, pri príležitosti 1150. výročia smrti sv.

Konštantína – Cyrila.

Slovensko a Rím. Dva zdanlivo nesúvisiace geografické termíny. A predsa tu oddávna existuje viacero prvkov, ktoré tieto dva termíny spájajú. Medzi najvýraznejšie patrí kresťanstvo, osobitne jednota s Rímskou cirkvou, s Apoštolskou stolicou, vložená takpovediac do našej náboženskej i národnej kolísky. Viditeľným spojivom tejto jednoty sú mená našich vierozvestov sv. Cyrila a Metoda a k nim by sme mohli pridávať mená pápežov z cyrilo-metodských čias, ako napríklad Hadriána II., ktorý schválil slovanské liturgické knihy v Bazilike Santa Maria Maggiore, Jána VIII., ktorý toto rozhodnutie nanovo potvrdil a ustanovil Nitrianske biskupstvo, ale i z našich novodobých dejín ako Leva XIII., ktorý rozšíril sviatok sv. Cyrila a Metoda na celú Katolícku cirkev, Benedikta XV., ktorý po rozpade Rakúsko-Uhorska menoval prvých slovenských biskupov, Pavla VI., ktorý zriadil slovenskú cirkevnú provinciu, či predovšetkým Jána Pavla II., ktorý vyhlásil sv. Cyrila a Metoda za spolupatrónov Európy a

pri početných príležitostiach i pri osobných návštevách Slovenska dal tomuto cyrilo-metodskému putu medzi Apoštolskou stolicou a Slovenskom osobitnú pečať.

Sv. Metod bol v Ríme, na žiadosť kniežata Kocela, ustanovený pápežom Hadriánom II. za nášho prvého arcibiskupa, krátko po tom, čo jeho mladší brat Cyril tu prešiel z pozemského, do večného života. Stalo sa tak pred 1150. rokmi a dnešné výročie smrti sv. Cyrila je obnovenou príležitosťou k tomu, aby sme si kládli otázky o tom, ako nakladáme s duchovným dedičstvom solúnskych bratov a našich vierozvestov, ako sme schopní akceptovať a prežívať ho. Vernosť a služba Bohu, vernosť a služba Cirkvi, vernosť a služba ľudu, národu – to sú oporné body života a diela sv. Cyrila a Metoda, to sú tri kritériá na skúmanie našich srdc, aby sme si pravdivo i pokorne odpovedali na otázku, či sa chceme a môžeme naozaj hlásiť k dedičstvu týchto apoštolov Slovanov a našich otcov.

(www.tkkbs.sk, pripravil Marcel Stanko)

Hľadáme

odpoveď

OTCOVIA A OTČE NÁŠ...

(z rozhovoru pápeža Františka s donom Marcom Pozzom)

“Otec” je slovo známe všetkým, je univerzálne. Dnes však môžeme povedať, že naša spoločnosť je „spoločnosťou bez otcov“ zvlášť v západnej kultúre akoby postava otca chýbala, vyprchala, bola odsunutá. V prvom rade je potrebné, aby otec bol prítomný v rodine. Aby bol nablízku manželke, prežíval s ňou radosti, bolesti, únavy a nádeje, proste všetko. Aby bol nablízku deťom v ich raste – keď sa namáhajú, keď sú bezstarostné i keď prežívajú úzkosť, keď rozprávajú i keď sú zamĺknuté, keď sú odvážne i keď majú strach, keď urobia chybný krok i keď sa znova ocitnú na správnej ceste. **Deti potrebujú otca, ktorý ich čaká**, keď sa vracajú po pochybeniach, nepripúšťajú to, ale potrebujú ho, a **ak ho nenájdu, spôsobuje im to zranenia, ktoré sa ťažko hoja.**

Otec má byť vždy prítomný, ale prítomný nie je to isté ako kontrolovať! Lebo otcovia, ktorí sú prílišnými kontrolórm, deti príliš okliešťujú, nenechajú ich rásť. Problémom našich dní sú aj otcovia, ktorí príliš nezasahujú do života svojich detí. Niekedy sa natoľko zamerajú na seba, na svoje zamestnanie a individuálnu sebarealizáciu, že zabúdajú na rodinu a deti a mladých často nechávajú samých na seba. Deti sú sirotami aj v rodine, kde chýbajú otcovia nielen fyzicky, ale predovšetkým preto, že ak aj doma sú, nesprávajú sa ako otcovia...

nezhovárajú sa so svojimi deťmi, neplnia si výchovnú úlohu, neposkytujú mladým príklad sprevádzaný slovom, neodovzdávajú im zásady, hodnoty a životné pravidlá, ktoré potrebujú ako chlieb. Niekedy sa zdá, že otcovia dobre nevedia, aké miesto majú zaujať v rodine a ako majú vychovávať deti. A tak sa v pochybnostiach stiahnu a zanedbávajú svoju zodpovednosť. Možno sa uchýlia k pochybnému vzťahu „rovnosti“ s deťmi. Ak sa správajú len ako „rovný k rovnému“, nebude to dobré pre ich dieťa. **Je pravda, že musíš byť „spoločníkom“ svojho dieťaťa, ale pritom nezabúdaj, že si otec!**

Dobrý otec vie čakať a vie odpúšťať, musí byť trpezlivý a ísť dobrým príkladom. Zaiste má aj pevnú ruku a vie napomínať bez ponižovania, dokáže chrániť, až tak že sa sám nešetří... „Raz som, hovorí Svätý Otec, na stretnutí pri príležitosti sobáša počul jedného otca hovoriť: niekedy musím svoje deti troch vybiť... ale nikdy nie po tvári, aby som ich neponížil. Tento otec mal zmysel pre dôstojnosť, musí potrestať, ale urobí to správnym spôsobom a ide ďalej...“

Cirkev, naša matka, sa usiluje zo všetkých síl podporovať dobrú a veľkodušnú prítomnosť otcov v rodinách, lebo oni sú pre nové generácie nenahraditeľnými strážcami a sprostredkovateľmi viery v Božiu spravodlivosť a ochranu, ako nim bol napríklad svätý Jozef.

Zdroj: Pápež František a Marco Pozza: OTČE NÁŠ.

(spracovala Jana Dzurovčinová)

ZO ŽIVOTA FAIRNOSTÍ

TOUR DE MORAVA

Nedeľa 5. augusta 2018 – deň „2“

Spomeniem ešte jednu zaujímavosť z tohto mesta. Podľa dochovaných údajov sa tu narodil najvyšší muž českých zemí – Jozef Drásal. V celosvetovom meraní bol na 15. mieste a v Európe obsadil desiatu priečku. Meral 241 centimetrov a žil iba 45 rokov (1841 – 1886). Trpel zvláštnou chorobou, ktorá bola príčinou nielen jeho abnormálneho vzrastu ale aj jeho predčasnej smrti. Počas svojho života vystupoval ako varietná a cirkusová atrakcia. Pochodil celú Európu. Vystupoval dokonca aj pred francúzskym cisárom Napoleónom III. a dostal sa až do Turecka. Okrem svojej výšky bol známy aj svojou neuveriteľnou silou a veľkou chuťou k jedlu, ktorú nikdy neukojil.

Nechcem teraz všetko opisovať, čo som zistil, ale kto má záujem o viac informácií o tomto malebnom moravskom historickom meste, môže si pozrieť Holešov – Wikipedie. O 11:10 po dobrom oddychu opúšťame mesto Holešov. Naše auto sa musí vrátiť a po úplne iných cestách vychádza z mesta. My ulicou U střelnice, ktorá asi po 300 metrov končí, nie však naša cesta. My krásnou asfaltovou cyklostezkou pokračujeme krajom zámockého parku v príjemnom tieni starých stromov. Asi po jednom kilometri, kde končí zámocký park, pravotočivou zákrutou opúšťame cyklostezku a prichádzame na cestu, ktorá nás privádza do dediny Dobrotice. V strede dediny odbočujeme ulicou doprava, ktorá

sa končí železničným priecestím. Za ním nasleduje cyklostezka, ktorá lemuje železniciu. Je to asfaltová cesta, ale nie práve najkvalitnejšia, akou sme doteraz na českej strane jazdili. Miestami je asfalt rozdrobený a lepší by bol na prejazd horský odpružený bicykel. Za chvíľu vchádzame do dediny Jankovice. Schádzame z cyklostezky na obecnú cestu, odbočujeme vpravo a hneď okolo obecného úradu doľava a pokračujeme ďalej dedinou. Dedina končí a my sme zase na cyklostezke. Cesta pokračuje krajom okolo pásu lesíka, ktorý rozdeľuje pole ako vetrolam. Dole kopcom schádzame do dediny Chomýž. Okolo miestnej samostatne stojacej zvonici v strede dediny otáčame naše bicykle doľava. Za mostom miestneho potoka Rusava odbočujeme doprava. Cyklostezkou, ktorá lemuje tento potok opúšťame dedinu. Popri malom jazere na ľavej strane a potokom Rusava na pravej strane vchádzame do dediny Brusné. Tu je potok vyregulovaný a sprevádza nás ďalej po našej ceste. Aj v tejto dedine nachádzame samostatne stojacu zvonicu. Hore kopcom pokračujeme po ceste. Za chvíľu sme už na úpätí a po hrebeni prechádzame pár kilometrov. Dole kopcom schádzame do dediny Slavkov pod Hostýněm. Cesta sa po pár sto metrov mení a zasa stúpa. V strede dediny na kopci je ďalšia samostatne stojaca zvonica. Tie sa predtým využívali na zvolávanie ľudí v prípade požiaru, povodní alebo inej mimoriadnej udalosti. Dnes plnia iba funkciu kultúrnej pamiatky. Cestou hore kopcom opúšťame dedinu. Prichádzame do

lesa. Ideme už dole kopcom. Vchádzame do mesta Bystřice pod Hostýnem a prichádzame na veľké záchytné parkovisko. Tu sa stretávame s našim doprovdným vozidlom, ktoré muselo ísť po iných cestách ako my. Prešlo Dobroticami, dedinou Jankovice, Hlinsko pod Hostýnem, Bílavsko až prichádza do mesta Bystřice po Hostýnem, ale z úplnej inej strany ako my. Napíšem vám zopár postrehov z tohto mesta, ktoré mohli zachytiť oči Adky a otca Marcela. Mesto je veľmi pekné. Cesta pekná rovná, žiadne diery, výtlky a ani nič podobné. Vodorovné, ale aj zvislé dopravné značenie viditeľné, priehľadné. Cestu lemujú staručké platany a skoro všade po pravej a aj po ľavej strane stoja malé podniky. Za chvíľu sa priemyselná zóna končí a srieda ju obytná. Ale na ceste sa nič nemení. V tieni platanov a sem tam aj líp cesta pokračuje ďalej. Okolo krásne zrekonštruovaného zámku cesta odbočuje doprava a pred kostolom sa vchádza do historického centra mesta. Tu je cesta vydláždená mačacími kockami a chodníky zámkovou dlažbou. Centrum je krásne, veľké, široké a priestranné. Nechýba tu ani zeleň, stromy a kvety. A tých je tu naozaj dosť. Všade sú informačné tabule. Hotová pastva pre oči. Kvety, zeleň, stromy, mačacie kocky, zámková dlažba, asfalt na niektorých chodníkoch, historické ale aj nové domy, to všetko pôsobí tak harmonicky a vytvára jeden veľký komplex, akýsi jednoliaty celok, v ktorom nič nie je navyše a ani nič nechýba. Všetko je tak ako má byť. Pred niektorými architektmi skláňam hlavu a skláňam hlavu aj nad vedením magistrátu, ktoré si nepresadzuje vlastnú vôľu ale to, čo je pre dané mesto najlepšie, najkrajšie a najvýhodnejšie. Aby samotní občania mesta boli spokojní a hrdí na to, v akom meste

bývajú. Spokojný občan, spokojné mesto, šťastný magistrát. Užšou a asfaltovou cestou naše auto opúšťa centrum mesta. Na kráse sa tu ale nič nemení. Prechádza okolo cintorína a po prejení železničného priescestia odbočuje doprava na veľké záchytné parkovisko.

Tu má naše auto ostať. Odtiaľ už ide cesta iba hore kopcom a to buď pešo, taxíkom, kyvadlovou dopravou alebo tak ako my – na bicykloch. Adka s otcom Marcelom sa rozhodujú, či pôjdu taxíkom, alebo pôjdu našim sprievodným vozidlom hore. Pod dopravnou značkou „Zákaz vjazdu všetkým motorovým vozidlám“ je doplňujúca tabuľa, ktorá oznamuje, že tento zákaz neplatí pre autobusovú kyvadlovú dopravu, taxíky, zásobovanie, vozidlá diecézy a kňazov, ktorí konajú v bazilike minor na Svatom Hostýne bohoslužbu. Nás čaká výstup na Svatý Hostýn. Po pár sto metroch už miňame obytnú zónu a pokračujeme cestou lesom. Začína pekne stúpať. Iba rovno a stále hore. Ešte, že tu máme aspoň tieň. Ako priama úmera. S pribúdajúcou nadmorskou výškou nám ubúdajú sily a výstup sa zdá čím ďalej, tým náročnejší. Vedľa nás prešli aj takí cyklisti, pri ktorých som mal pocit, že idú po rovine. Ale aj my sme zopár cyklistov predbehli. Po piatich kilometroch stúpania prichádzame na najstaršie mariánske pútnické miesto v českej republike – Svatý Hostýn. Prichádzame na parkovisko pre taxíky. Tu je konečná pre autobusy a taxíky. Za závoru môžu ísť už iba vozidla zásobovania, diecézy a kňazov. Čas 12:48. Doteraz sme prešli 64,49 km s čistým časom na bicykli 3 hod. a 10 min. Priemerná rýchlosť nám vzhľadom na posledné stúpanie klesla na 20,2 km/hod. Teplota tu hore je 25,3°C.

pokračovanie v nasledujúcich čísloch

(spracoval Peter Tóth)

POSLEDNÝ PÁR

Manželský pár bol v detskom domove.

Spolu s ním tam čakalo na adopciu dieťaťa mnoho iných ľudí.

Bolo počuť vety typu: „Ja by som chcela niekoľkodňové dievčatko. Musí mať blondavé vlásky...“

„Ja by som chcela ročné a najradšej tmavooké...“ „Ja...Ja...Ja...“

Podľa tichej dohody lásky, ktorá nepotrebuje vysvetlenie, očakávali, že všetci odídu s dieťaťom podľa svojich predstáv a

výberu.

Zdravotná sestra sa napokon opýtala aj ich: „A vy by ste čo chceli – chlapčeka či dievčatko? Novorodenca alebo batola?“

Pozreli sa na seba a jednohlasne odvetili: „Chceme dieťa, ktoré nikto nechcel!“

Jednej ženy sa raz opýtali: „Ty máš veľa detí, ktoré z nich máš najradšej?“

Žena odvetila:

„Najradšej mám to najmladšie, kým nevyrastie.“

Najradšej mám to, ktoré je najďalej, kým sa nevráti domov.“

Najradšej mám to choré, kým sa neuzdraví. Najradšej mám to väznené, kým sa znovu nevráti na slobodu.“

Najradšej mám to trpiace, kým jeho utrpenie nepominie.“

Zdroj: Bruno Ferrero: Ľudia, ktorí lietali

(spracovala Anna Sabolová ml.)

1. čítanie: Jer 17, 5-8

Ž: 1, 1-2. 3. 4+6

Refrén: Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru.

2. čítanie: 1 Kor 15, 12. 16-20

Evanjelium: Lk 6, 17. 20-26

Krátke zamyslenie na evanjelium:

V úvode k blahoslavenstvám evanjelista Lukáš píše:

„...uprel oči na svojich učeníkov...“ Akoby všetky

nasledujúce slová smerovali predovšetkým k nasledovníkom Krista. Grécke citoslovce „ouai“ znamená „beda, hrôza“ a je opakom gréckeho „makários“, čo znamená „šťastný, blahoslavený, blažený“. Práve tieto slová sú adresované nám. Azda nasledovníci Krista nesmú byť nasýtení a šťastní? Isteže smú. Podstatné ale je, či v strede nášho záujmu leží nasýtenie, bohatstvo, zábava, alebo ochota vidieť aj iných ľudí, ich bolesti, ich trápenie a odvaha podať im pomocnú ruku. Že to nebude asi populárne? Áno, nebude. Ale Ježiš hovorí: jasajte, doslova skáčte radosťou v ten deň, pretože to je najlepšia vstupenka do Božej blízkosti.

(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 2. týždeň žaltára.

Benedikt XVI. pred 11 rokmi reorganizoval diecézy na Slovensku

Bratislava 14. februára (TK KBS) Práve vo štvrtok 14. februára 2019, uplynulo 11 rokov od reorganizácie niektorých slovenských rímskokatolíckych diecéz. Vyplýva to z rozhodnutia dnes už emeritného pápeža Benedikta XVI. (dekrétom *Slovachiae sacrorum Antistites*). Reorganizáciu oznámil slovenský kardinál Jozef Tomko.

"Tieto kroky sú ovocím viery, ktorú našim predkom účinne hlásali solúnski bratia. V priebehu našich pohnutých dejín prešla cirkevná organizácia na Slovensku rôznymi obmenami od prvej cirkevnej provincie v dobe sv. Metoda až po zriadenie najprv celoslovenskej cirkevnej provincie roku 1977; potom bola roku 1995 zriadená košická cirkevná provincia a pred niekoľkými dňami sa dožili aj naši gréckokatolícki bratia svojho osobitného zriadenia ako metropolitná cirkev „*sui juris*“. Najmä za ten zrýchlený rast Katolíckej cirkvi na Slovensku za posledných tridsať rokov treba nám z hĺbky srdca ďakovať všemohúcemu Bohu a Svätej Stolicí," povedal pri vtedajšom oznámení reorganizácie v príhovore kardinál Tomko. Benedikt XVI. vtedy rozhodol o zriadení novej Bratislavskej a Žilinskej diecézy. Do Západnej provincie patria - Bratislavská, Trnavská, Banskobystrická, Nitrianska a Žilinská diecéza. Za nového bratislavského arcibiskupa vymenoval Mons. Stanislava

Zvolenského a za nového žilinského biskupa vymenoval Mons. Tomáša Galisa.

Uplynulo 98 rokov od vysvätenia prvých troch slovenských biskupov

Nitra 14. februára (TK KBS/Rádio LUMEN)

V stredu 13. februára 2019 sme si pripomenuli 98 rokov od chvíle, keď boli v Nitre vysvätení prví traja slovenskí biskupi - Karol Kmeťko, Marián Blaha a Ján Vojtaššák. Boli biskupmi pre Nitriansku, Banskobystrickú a Spišskú diecézu.

„Biskupské mitry použité pri konsekrácii vyšli vajnorské katolícke ženy typickými výšivkami. Na mitrách bol latinský nápis *Natio Slovaca episcopum Slovacum* - národ slovenský biskupom slovenským a tiež staroslovienský nápis *Bud im milost' tvoja na nás in viek. Nech je milost' tvoja nad nami, teraz i naveky a tieto slová požehnanja sa dobovo cháпали ako požehnanie vierozvestcov svätého Cyrila a Metoda slovenskému národu. A biskupi tým chceli nadviazať na starú cyrilometodskú tradíciu,*" hovorí cirkevný historik a farár v Selciach Gabriel Brendza. Mikuláš Schneider-Trnavský zložil na túto príležitosť omšu s názvom *Hviezda ranná*. Odkaz tejto biskupskej vysviacky prvých troch slovenských biskupov je aktuálny aj dnes. „Sú pre nás odkazom, že naša svätá cirkev je apoštolská, že biskupi sú nástupcami apoštolov, že prinášajú apoštolskú nauku a že ísť s biskupom a so Svätým Otcom znamená, ísť s cirkvou a žiť tak svoju kresťanskú katolícku vieru," spomína historik Brendza. Sté výročie tejto udalosti si o dva roky cirkevní predstavitelia pripomenú opäť v Nitre.

Zdroj: www.tkkbs.sk

(spracovala Anna Sabolová ml.)

Farské oznamy

V ČASE OD **18.02.2018** DO **24.02.2019**

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **24.2. - 2.3.** vedie modlitby pred sv. omšami p. **Anna Kmeťová.**

Utorok: V utorok nebude sv. omša v našej farnosti.

Karneval: Na rozlúčku s fašiangami vás pozývame na **rodinné popoludnie** spojené s karnevalom a tombolou v **nedeľu 24.2.** o **15⁰⁰** v jedálni ZŠ Kukučínova ulica. K dispozícii budú „krepky“ a čaj zo školskej jedálne. Víťame sponzorskú účasť na odmenách pre deti. Kontaktné osoby sú o. Marcel a p. Marcela Diľová.

Nácvik zborov: V **stredu** po sv. omši nacvičuje v kostole zbor dospelých, v **sobotu o 13³⁰** v pastoračnom centre detský zbor (zvlášť pozývame prvoprijímajúce deti).

Zimný štadión: Ešte v dnešnú a na budúcu nedeľu máme ako farnosť k dispozícii zimný štadión od **16¹⁵** do **17¹⁵**. Poprosím účastníkov korčuľovania o poplatok **2 €** na dospelú a **1 €** na nedospelú osobu. Zodpovedná osoba bude určená.

Rozpis lektorov:

7. nedeľa v Cezročnom období: 08.00 hod. - **rod. Musáková;** 10.00 hod. - **rod. Kľučárová.**

Z FARSKEJ MATRIKY

V mesiaci január prijali sviatosť krstu:

Lujza Magurová
Alex Bendik

Rozlúčili sme sa s **Jozefom Konečným** a **Máriou**
Telepunovovú

Sobáše neboli žiadne.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marcel Stanko, farský administrátor - **0908 047 220;**
Pevná linka na faru - **057 4426 286.**

PONDELOK <i>Preblahoslavenej Panny Márie</i>	18.02.2019	Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Jozef Jevčák Poklona Sv. Olt.: 18 ⁴⁵
UTOROK	19.02.2019	
STREDA <i>Sv. Hyacinta a František Martoví</i>	20.02.2019	Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Štefan (nedožítých 80 rokov)
ŠTVRTOK	21.02.2019	Poklona Sv. Olt.: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Miroslav Burák (1. výročie)
PIATOK <i>Katedra sv. Petra, apoštola (sviatok)</i>	22.02.2019	Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Miroslava Blahová (1. výr.)
SOBOTA <i>Sv. Polykarpa, biskupa a mučeníka (spomienka)</i>	23.02.2019	Modl. večeradlo: 7 ⁰⁰ Sv. omša: 8 ⁰⁰ za duše v očistci Sv. omša (JaA): 18 ⁰⁰ za farnosť
NEDEĽA 7. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	24.02.2019	Sv. omša: 8 ⁰⁰ ZBP Veronika (65 rokov) a Viera (45 rokov) Sv. omša: 10 ⁰⁰ ZBP Jozef Sabol (60 rokov) Sv. ruženec 14 ³⁰

„Kto chce byť šťastný, musí sa naučiť zabúdať.“ (arabské príslovie)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.